I/863

Kövendi Tamás

passziónáléja

Kolozsvár, R. K. Akad. 3. o. Ktár

1296 sz.

Kéz. 1296.

Kövendi Tamás passziónáléja / XVIII.sz./ 1296 Kéz.

Juxta possidet successione Moyses Márkos de Kis Sollymos
ab Anno 1809.

1839 dik Évben Martiusnak 29 dikén még a Vetésből nagy részint do alatt volt, 30 Május, á reggeltől fogva délig tsak lyuttak a földet, Mint vala Mátyus Bombatja.

1830 dik évben valamint Tavaly Napokat ki vévé egész Martzius hava téli Idejét Esővel és havazásokkal, úgy 29 dikén havazással volt.

Passiunea sau oda patheticã
diu Iunda. 1750.

Iordani Passiojátsék
1750 dulat.

C. A Jsoma Kövendi. ffyris
Joannem Kemendi
Jrattya

Jsmét tria gyakran mongyam /

Nekem erdemem felett valo jo orom
erdemem felett valo jo akarò orom
Szolyak Jdate Jmi ...

Sed nunc venit ad me Bepsalmus V. Tetsi

Anno 1756 6 8bris

PASSIO
Sive.
ODE PATHE TICA.
IN
Memoriam PASSIO NIS DOMININostri JESU CHRISTI

Ex quatuor *Evangelistarum* scriptis desumpta, *et* quotannis in dies *Parasceves ad recolendum & de cantandum in modum* Hymnorum, *concinnata.*

Descripta in Oppido Sorda.
Per Thomam Kövendi.

~~*Ut. vend ad me Epocen Rest*~~
~~*pro Pecunia qua a Comm*~~
~~*Ft 1/2 1750*~~

Az mi Urunk Jesus Chri-

stusnak kēnszenvedése, il-

lyenképpen következik a

szent Evangelistáknak irások szerént; Az üdöben,

mikoron el közelgetet volna, a' pogatsának Ünnepe

napja, mely Phasénak mondatik vala, monda Urunk

Jesus az ő Tanitványinak; Tudgyátoke, hogy két

napok el mulván, Husvetnek Ünnepe lészen, és

az emberneк Fia el arultik, hogy' meg feszittessék,

Akkoron

Akkoron eſve gyülének az. Papi Fejedelmek, az.

Iras tudok és mind az nēpnek venei, Caiphásnak

polatájában. Es tanátsot tartának Ür Jésus ellen.,

hogy ötet meg fognáják, és meg ölnéjek, és ezt

mongyák vala. Ne ez Innep napon, ne talántám

indulat lēnne az köz népben. Mikoron penig Je-

sus volna Bethániában, Poklos Simonnak ha-

zaban, el jöve égy Aſzſzanyi állat, hozván ala-

batſram köböl tsinált ſzelentzet, drága kenettel,

tely

telyeſt. Es meg nyitván az ſzelentzet, önte azt Je-

susnak fejére. Latván pedig az. Tanitványak, igen

meg haraguvának rajta mondvan: De mire lön, e

gy kár? nagy pénzen ezt el adhattak volna, és az.

gényeknek — oſzthattak volna. Es zugodnak vala

Aſzſzany ellen. Mikor penig, Jésus ezt meg ér-

e volna, monda ö nékik: Mire nehezteltek ez.

ſzanyi allatra? mert jo dolgat tselekedet én vel-

1. Mindenkor ſzegenyek vadnak velletek, de én

nem

nem mindenkor vagyak. Mert hogy eſzt tselekedte, az én temetségemre mivelte. Bizony mondatü néktek, valamig prædikaltatik mind ez világon az Evangélium, ezis az ő emlékezetére meg hirdettetik. Bé méne pedig á Sátán Judáſban, ki mondatik vala Iſcáriotesnek, és el menvén ſolla áz fő Papokkal, mikepen őtet el adnája mondván: Mit ádtok énnékem, és én őtet kézben ádam tű néktek. Ezt halván á Sido népek, igen örülének rajta. és igére-

nek néki hármintz ezüſt penzt. És az órától fogva, alkalmatoſságot keres vala, miképpen ötet kezben adnája. El jöve azért az Huſvétnek Innepe, melyben á Bárányt áldozni kel vala.

Elsö napján azért á Pogátsás Innepnek, meg kérdék Jéſust az ő Tanitványi, mondván: Hol akarod hogy meg kéſzitsük az Huſvéti Bárányt? El küldé kettőt á Tanitványokban, mondván: Mennyetek á Városban, és egy embernek

édgy korso vizzel jő előtekben, és monyatok

ezt ő néki: A Mester azt mongya te néked, te
nálod éżem meg az Husveti Bárant, az én
Tanitványimmal. El menvén penig a Tanit-
ványok, ugy tanálak mint Jésus meg mondatta
vala nékik. És meg kéżiték az vatsorat. És mi-
koron estve felé volna, el jöve Urunk Jésus az
ő tizenket Tanitványival, és le telepedék vellek
És fel kelvén a' vatsora felül, le veté ruháját, es
kendőt vön réá, meg övedzé magát vélle. És
vizet töltvén á' medentzében, kezde mosni tanit-
ványinak lábokat, és meg törleni a' kendővel; Miko-
ron pedig jutot volna Simon Péterre, monda néki
Péter. Uram te mosodé meg az én labomot? Mon-
da néki Jésus: A' mit én most tselekeszem, te
nem tudod, de ennek utánna meg tudod. Monda
néki Péter: Soha örökké meg nem mosod az én la-
boimot. Felele néki Jesus: Ha meg nem mosslak te-
gedet, nem leszen részed te neked én vellem. Mon-
da néki Péter. Uram nem tsak laboimat, de mind

vizet

kezeimet, és fejemet. Monda néki Jésus: A' ki meg

mosodot, nem szükség meg mosni, hanem tsak az laba-

it. Tüis tiszták vadtok, de nem mindnyájan: Mert tud-

gya vala, – – – –, ki őtet el árulnája, azért mondá

hogy nem vadtok tiszták mindnyájon: Minek utánna

pedig meg mosta volna lábokot, és réá vette volna ru-

hajat; Ismét monda nékik: Tudgyátoké mit tseleked-

tem velletek? En Uratok, és Mestertek lévén, meg

mostam labotakot; Tüis edgyitek a' máfloknak meg mos-

fátok lábatokat. mert példát hattam tü néktek, hogy a

mint

mint en tselekedtem, tüis ügy tselekedjetek. mert

bizony mondom tü néktek, nem nagyob az Folga az

ő Uránál: Ha azért értitek ezeket, boldogok vadtok

ha még tselekeditek: Es mikoron le telepedvén en-

nének a' Tanitványok, monda nékik Jésus: Bizony

bizony mondom tü nektek, hogy edgyik közzülle-

tek ma engemet el árul; Ők pedig igen meg fo-

morodván ezen, kezdenek egymásra nézni, esegy-

más közt kérdezkedni, ki felől mondanaja ezt Es

kiki mond vala néki. Nemde en vagyake az.

Uram? Monda néki Jésus: Az ki én vellem edgyütt
nyujtya kézet à tálban, az árul el engemet; De
jaj annak az embernek, ki altal az embernek Fiā
el árultatik; Job lett volna, ha az az ember nem
születtetet volna. Felelvén pedig Judás ki őtet el
árulja vala 's monda. Nemde én vagyoké az Mester?
monda néki Jesus: Te magad mondád. És mikoron
vatsaraltak volna, vévé Jésus a' kenyeret, és miko-
ron hálákōt adat volna, meg, tegé és adá az ő Ta-
nitványinak, mondván: Vegyétek és egyétek,

egyetek ez az én testem, mely tű érettetek hasal-
ra adatik, Ezt az én emlékezetemre tegyetek.
A' Pohártis vévé minek utanna vatsorált volna,
és hálákot adván, adá az ő Tanitványinak mond-
ván: Igyatok ebből mindnyájan, ez az en veremlő
Testamentumnak vére, mely tű érettetek és sokaknak
bűnök botsanātyajért ki ontatik; Ezt valamennyiszer
ijjangyátok, az én emlékezetemre tegyetek, És min-
nyajon ivának belölle, és monda nékik; Bizony mon-
dom tű nektek, hogy nem iszom többé az szőlő tő-

nek vizéből, mind az napiglan, mikoron ujjan ön iszom
velletek, az Istennek Országában. Fel kelvén pedig
Judás ő közzülök, mindgyárást ki méne. immár
pedig éjj vala. Mikoro azért Judás el ment volna;
Monda Urunk Jesus: Mostan dűtsőittetet meg
az embernek Fia, és az Istenis meg dűtsőittetet
ő benne: Ha az Isten meg dűtsőittetet ő benne,
az Istenis meg dűtsőitti őtet ő magában, és min-
gyárást meg dűtsőitti őtet. Fiatskáim, még egy
kevés idejig vagyok velletek, keresztek engemet, és
a' hova

a' hova én megyek, tű most oda nem jöhettek; Monda
néki Simon Peter: Uram imkáb hova mégy? Monda
niki Jesus: A' hova én megyek, nem követhetz, te
most engemet, de ennek utanna kövecz. Monda néki Pe-
ter: Uram miért nem követhetnélek most tegedet? életemet
adom éretted. Felele neki Jésus: Életedet adodé érettem? Bi-
zony mondam te néked, hogy a' kakas nem szoll ez éj-
jel, mig haromszor meg tagadz engemet; ő pedig mon-
da: Urami két vagyok velled mind tömlötzre, s mind
halálra menni. Monda néki Jésus: Péter mondam te ne-
ked

ked, nem szol a' kakas ez éjjel, minek elötte haromszor
meg tagadtz engemet, hogy sohsa nem ismértél engemet.

ACTUS SECUNDUS: És mikor Jesus
a-lnap
mind ezeket mondatta, es a' vatsara után ditsiretet
enéklettek volna, ki méne Jésus Cedron pataka mellé,
az Olajfaknak hegyére. Követek pedig ötet az ő Ta-
nitvanyi. És akkoron mónda nékik Jesus. Minnyajon
meg botrankoztak tü ez éjjel én bennem; Mert meg vagyon
irva, meg verem a' Pásztort, és a' nyajnak Juhai el-osz-
lattatnak. De, miuek utanna fel tamadok, elöl vezlek
Iüteket

tüteket Galileában, Monda néki Péter. De ha min-
nyájon meg botránkoznak is benned, de én soha meg
nem botránkozom. Monda néki Jésus. Bizony mon-
dam te néked, hogy ez éjjel minek elötte a' kakas kolla-
na, Háromszor meg tagadz engemet. És Péter annál in-
kább mongya vala. Ha meg kell is vélled halnom, de én so-
ha meg nem tagadlak. Azonképpen mind az több Tanit
ványok is. mondnak vala. És akkaron méne Jésus a Major
ban, mely Getsemánénak hivattatik, holot vala egy kert,
melyben bé méne ő és az ő Tanitvánnyi. Tudgya vala
prvig

peng Judás is az hellyet, mert gyakorta mégyen
vala oda Jesus, az ő Sanitványival; Monda azért az
Sanitványoknak. Üljetek le itt, mig amoda menvén imád-
kozom. Es melléje vévé Pétert, Jakobot, és Jánost. És
mikoron az helyre jutot volna, kezde igen rettegni és
bánkodni. Es monda nékik; Szomoru az én Lelkem
mind halálig; vigyázzatok én velem és imádkozatok,
hogy késertetben ne essetek. Ő penig, mint egy hajtás-
ni földen, el mene tőllek; Es térdre esvén, orczal az
földre

földre borula, és imádkozik vala mondván. Én Szerető E:
Atyám, ha lehetséges mullyék el e' Pohár én tőllem de
ma nem az én akaratom, hanem az tiéd légyen. Es jő-
ve a Sanitványokhoz, és aluva találá őket. Es monda Pe-
ternek. Simon alusz-olé. Ezképpen nem vigyázhatál
egy oráig én velem. Vigyázzatok és imádkozzatok
hogy késertetben ne jussatok. Ismét másodszoris el
menvén tőllek, ugyan azon beszéddel imádkozik. Es mi-
koron keserűséggel igen még sorittatnék, hosszabban
imádkozik.

peng: Judás is az hellyet, mert gyakorta mégyen
vala oda Jesus, az ő Tanitványival; Monda azért az.
Tanitványoknak. Üljetek le itt, mig amoda menvén imád-
kozom. Es melléje vévé Pétert, Jakobot, és Jánost. Es
mikoron az helyre jutot volna, kezde igen rettēgni és
bánkodni. Es monda nékik; Szomoru az én Lelkem
mind halálig; vigyázzatok én velem és imádkozatok,
hogy késértetben ne essetek. Ő penig, mint egy hájtás-
ni földen, el mēne tőllek; Es térdre esvén, orczal az.

földre

földre borula, és imádkozik vala mondván. En Szeretö E-
Atyám, ha lehetséges mullyék el e' Pohár én tőllem de
ma nem az én akaratom, hanem āz tiéd légyen. Es jö-
vé a Tanitványokhoz, és aluva találá őket. Es monda Pe-
ternek. Simon alusz-olé, Ezképpen nem vigyázhatál e-
egy oráig en velem. Vigyázzatok és imádkozzatok
hogy késértetben ne jutsatok. Ismét másodszoris el
menvén tőllek, ugyan azon beszéddel imádkozik. Es mi-
koron keserüséggel igen mēg, sóhajtatnék hoszszabban

imádkozik.

imádkozik vala, és a veríték, mint a vér tseppek le foj

nak vala rolla, És akkoron fel kelvén az imátság-rol, jöve

a Sanitványokhoz, és találá őket álmván, és monda ő nékik,

Alugyatok immár és nyugodgyatok. És harmadkoris elmé

ne tőllek, hasonlatosképpen imádkozék. És jöve a Sanit-

ványokhoz, és monda nékik. Elég, eddig, kellyetek fel

menyünk elejekben, mert imé el közelget a ki enge-

met el árul. És imé Judás edgyik a tizenkettő közül,

véven sereget és szolgákat melléje, a fő Papoktol és Iris

tudoktol, jöve oda lámpásokkal fegyverekkel és botok-

kal. Judás penig jelt adot vala nékik mondván, Vala-

kit én meg tsokolandok, az az Jesus fogjatok meg. Ő-

tet, Jesus penig tudván mindeneket, kik kövétkezen-

dők valának, eléjekben méne, és monda nékik. Kit ke-

restek? Azok penig mondának. A NAZARETHBELI

Jésust. Monda nékik Jésus En vagyok. Hogy penig

ezt mondá nékik, hátra menének és le omlának a föld-

re. Ismét meg kérdé őket. Kit kerestek? Azok penig

mondának. A Názárethbeli Jesust. Monda nékik

Jesus Mondám tü nektek, hogy én vagyok. Hogy ha

*Ha azért engemet kereftek, hadgyatok ezeket el menni

tellyesĕdgyék az beſéd mellyet mondot vala, Ezek
közül Atyám, kiket ennékem attál, égyet sem veſztet
tem el, Ezenközben hozzája járulván Judás Monda
ő néki, Üdvez légy Meſter: És meg tsokolá ötet, Mon
da néki Jésus, Barátom juda mire jöttél? Tsokolással
arulodé te el az ĕmbernek Fiát, Akkor a Sidok keze
ket vēték Jesusra, és meg fogák ötet. Simon Pé
ternek penig mikor tŏri volna, ki voná azt, és a Papi
Fejedelemnek Szolgájahoz tsapa, és a jobb fülét el
vágá. A Szolgának penig Malchus vala neve, Monda

penig

penig Jēsus Péternek, Botsáſsad az te tŏredet hü-
vellyében, mert valakik fegyvert fognak, fegyver
miat el veſznek, Avagy véledé? hogy nem kérhettem
volna Atyámat, és adna tŏbbet tizenkét ſereg Angya
loknál. Avagy azt akarodé? hogy a Pohárt mellyet
Atyám nékem adŏt meg ne igyam, Avagy hogy tel-
nének bé az irások, mert ennek így kellet lennie.
koron monda Jesus a Sidoknak, Mikeppen égy
latorra ugy jöttetek én reám, hogy meg fogjatok

engemet

engemet. De ez a tü orátok, a sötétségnek hatalma.

És akkoron a Sanitványi mind el hagyák ötet, és el

futának. És égy némü némü Sffiu követi vala ötet.

ki gyotsban mezitelen takarta vala magát, és meg fo

gák az Iffiat, ö penig nékik hagyván a gyoltsot, me-

zitelen el futa közüllek. ACTUS TERTIUS.

A sereg penig és a Sidok szolgai, meg fogák Jé

sust, meg kötözék ötet. És elöször vivék Annás

Püspekhez, ki Ipja vala Caiphásnak. Vala penig

a Caiphás, ki tanátsot adot vala a Sidoknak, hogy

jób volna egy embernek meg halni az köz népért.

Követik vala penig Urunkat két Sanitványi távul,

Simon Péter és Sános; János penig mivel ismé-

retlen vala az Papi Fejedelem nékbé mene Je

sussal a Palotában; Peter penig ál vala kivülá-

pitvarban. Mikoron az ajto tarto Leányzo latta vol

na Pétert, monda ö néki, Teis az embernek Sanit-

ványi közül valo valál. Meg tagadá Péter ezt mon-

dá. Affonyi állat nem vagyok, sem tudom mitt

mondasz. Keresnek vala penig hamis tanukat Ur
Jesus ellen, hogy ötet meg ölnéjek. De nem találhat
nak vala. Végre jövének két hamis tanuk, kik mon
dának. Mi hallottuk hogy ez ember azt mondotta; El
rontom az Istennek Templomát, és ismét harmad napo
fel épittem ötet. Jésus penig tsak halgat vala. Fel kel
vén az Papi Fejedelem monda Jesusnak. Semmit
nem felelsz é ez tanubizonyságokra. Jésus penig sem
mit nem felele néki. Meg kérdé ismét ötet az Papi
Fejedelem mondván: Kenszeritlek tégedet az é

lő Istenre, hogy meg mongyad mi nékünk, ha te
vagy az Christus, Istennek Sz. Fia. monda néki
jésus. Te mondád mert én vagyok. Akkoron az
Fő Pap meg szaggatá ruháját, mondvan: Károm=
lást szolla, mi szükség több tanukra, Imé mostan
meg hallottuk az ő karomlását, mi teczik tű nektek.
És mindnyájon fel kiáltának mondvan: Mélto az.
halálra, akkoron azok kik tartyák vala Jesust, ő
tet arczul pökdosék, és nyakon veré k, némelyek
penig bé kötek szemét és arczul ütik vala mondvá:

Prophétály Christus, és mond meg: kitsoda üte
mostan tegedet. Miko[n] a fołgák tüzet töttenek
volna a palotában, fütöz nek vala, mert hideg vala
Simon Péteris közöttek ál vala, és fütözik vala. És
mikoron látta volna ötet más léányzo, kezdé mondani
azoknak kik ott állanak vala. Ez is az Nazarethbé
li Jésusfal vala. Meg tagada ismét Péter, hogy
nem tudná ki volna, és foha nem ismérte volna az
embert. És a fołgák közülis némellyek, kezdék
néki mondani, Bizony teis azok közül való vagy
mert még az fołdis meg mutattya, hogy Galiléá-

bol

bol való vagy. Monda néki egyik a Papok fołgai
közül, annak rakonsága, kinek Péter el vágta vala fü-
lét. Nemde nem láttaké én tégedet az kértben ő
véllé. Akkor Péter kézde harmadszoris eskünni, és
átkozodni, hogy foha nem ismérte volna az embert
ki felől fołlanának, és mingyárást az kakas fołla,
És meg fordulván jésus tekinte Péterre, és meg
emlékezék Péter Jesusnak beszédéről, mellyet
mondot vala, hogy minek előtte az kakas fołlana,
Háromszor meg tagadsz engemet, És ki menvén on-
nan Péter, nagy keservesen sira. *Pars.*

PARS POSTERIOR

Reggel penig lévén egyben gyü
lének az Papi fejedelmek, az irás
tudok és mind az népnek vénei, Ur Jésus ellen
hogy őtet meg ölnéjek. Mondának azért minyá-
jon. Se vagyé azért az Istennek Fia, Jésus penig
monda ő nékik. Tü monggyátok, Ők penig mon-
dának, Mi ſzükség tőb tanukra, mi maggunk hal-
lottuk az ő ſzájjából, És fel kelvén az sokaság kő
tőzve vivék Jésust az Tiſztartonak, Pontius, Pi
látusnak kezében, Akkorón látván Judás, ki őtet

el árul-

el árulta vala, hogy el kárhozot volna, meg tér-
vén magában, meg vivé az Sidoknak az harmintz
ezüst pénzt mondván. Vétkeztem el árulván az
ártatlan vért. Ők penig mondának. Mit gondo-
lunk mivélle, ám te láſsad. És el vetvén az ha-
minez pénzt az Templomban, el menvén fel a-
kaſztá magát, és kétfelé hasada, és az ő bele ki
omlék. Az Papok penig vévék az harmincz e-
züst pénzt, és mondának. Nem illik hogy az Iſten
ládájában tégyük őket, mert vérnek árra. És ta-

KAſzot

nátsot tartānak felölle, és meg vévék egy fazakas-
nak mezejét, vélle, az jövevényeknēk temetségek
re. Es hivattaték az az mező vérnēk mezejének,
mind ez mái napig lan. Akkor bé telék az irás
mely azt mongya. Es vévék az harminez ezüst pénzt,
az meg betsültetet Chriſtusnak árrát, és adák azt
az fazakasnāk mezejében, az mint el rendelte én
rollam az Ur Iſten. Reggel azért vivék Jésust
Pilátushoz, és a Papok bé nem menének az ítélő
házban, hogy meg ne ferteztetnének, de hogy meg
ennék az Husvéti báránt. Ki méne azért Pilátus
hozzájok mondván: Miben vádollyátok ez embert

mondának ő néki. Ha ez ember bűnös nem volna,
semmiképpen te néked nem ātuk volna ötet. Mon-
da nékik Pilátus. Vegyétek hát tű, es a tű törvény-
tek szerént, itellyétek meg, ötet. Mondának erre, a Si-
dok, Nékünk nem illik senkit meg ölnünk. Mon-
dának ismétlen néki. Ezt találtuk fel hogy az mi
nepünket, el forditotta, és meg tiltotta az Tsászárnak
adot adni, és magát Királlyá tötte. Bé méne azért
Pilátus az ítélő házban, és meg kérdé Jesust

mondván. Te vagy é azért az Sidoknak Királlya.

Felele néki Jésus. Te magadtol mondádé azt, avagy

egyebek mondattyák ēn felőllem te néked. Monda

néki Pilátus. Mi nem Sido vagyok én, az te nemze-

téd és a Papok, attanak tégedet énnékem kezem

ben, mit tselekettél. Felelé néki Jésus. Az én Or-

szágom nem ez világi Országh, ha penig ez világ

bol volna az en Országom, bizonyal az én szolgaim

vitézkednének, hogy ne adattam volna az Sidok ke-

zében

zében, Monda néki Pilátus. Azért Király vagyé te?

Felelé néki mondván: Te mondád mert Király vagyok.

En arra születtem, és azért jöttem ez világra, hogy

bizonyságot tégyek az igaságrol, minden azért, vala-

ki az igāságbol vagyon, hallgattya āz én beszédemet.

Monda néki Pilátus. Mitsodā az igasság. Es miko-

ran sokakban vádoltatnék az Sidoktol, semmit nem

felele nékik. Küldé penig Pilátus ötet Herodesnek,

mert ōis az üdőben Jerusálemben vala. Látvan pe-

nig Hérodes igen örüle rajta, mert sok időktől fog-

va kévánta valā ötet látni, és remélli vala, hogy

valami nagy tsudát tēnne ő előtte, és kérdi va-

la

la ötet sok beszéddel, de Jesus nem felele semit önéki. Tsufolván penig fejér ruhában öltöztete ötet, és meg küldé Pilátusnak. És meg barátkozának Pilátus és Hérodes az napon. mert annak elötte haragban valának. Pilátus penig öszve hiván az Papokat, és mind az köszséget, monda ő nékik. Semmi vétket nem találok ez emberben, meg büntetvén azért el eresztem ötet. Szokástok pénig tü néktek, hogy az Innep napon egy fogot botsássak el tü néktek, melyiket akárjátok azért, hogy el botsássam tü néktek, Barabást é avagy az Christust, az Sidoknak királyát.

És fel kiálta mind az egész sokaság mondván. Nem ezt hanem az Barabást. Ülvén penig Pilátus az itélő székben, hozzája külde az ő felesége mondván. Semmi közöd ne légyen te néked azzal az igazzal, mert ez éjjel álmamban, sokat szenvedtem ő érette. Pilátus azért szólla nékik mondván, Mit akartak azért, hogy tselekedgyem az Jésussal, kit mondotak Sidok Királyának. Azok penig, fel kiáltának mondván. Feszits meg, feszits meg ötet. Pilátus harmadszor is monda nékik, mi gonosz tselekedet, semmi halálra valo okot nem találok ő benne. Ök penig annál

inkáb kiáltnak vala mondván. Meg feszittessék. Akkor

Pilátus igen meg ostorozá Jésust, a vitézek penig

öltöztetek ötet veres bársony Palástban, és tövis-

ből font koronát nyomának fejében, és nádszálat a-

dánák jobb kezében, és tsufolván térdre esnek va-

la elötte, és imádgyák vala, és üdvezlik vala ötet

mondván. Üdvez légy Sidoknak Királlya. És azul

pökdösik vala, és verik vala ötet, és a nád szálat ki

vészik vala kezéből, és verik vala fejét vélle. Kimé-

ne ismét Pilátus hozzájok, és monda ő nékik.

Imé ki hozom ötet tinéktek, hogy megtuggyá-

tok, hogy semmi halálra valo okat nem találtam ő

benne. Ki jöve azért Jesus viselvén a tövis koro-

nát, és az bársony palástot, és monda Pilátus, Imé az

ember. Mikoron azért látták volna ötet, Kiáltyak

vala mindnyájon. Feszits meg, feszits meg ötet. Mon-

da nékik Pilátus. Vegyétek tiétek, és feszitsétek meg

ötet. Felelének erre a' Sidok. Nékünk törvényünk

vagyon, és az szerént meg kel halni, mert Istennek

Fiává tötte ő magát. Mikoron ezt hallotta volna Pi-

latus, inkáb megfélémlék. Be méne azért Pilátus az

Ítélő házban, és mónda Jesusnak: Honnét való vagy te?

Jesus pedig semmit nem felele néki, mondá azért Pilátus

Nékem nem felelsz é, nem tudod é hogy hatalmam vagyon

énnékem, tégedet megfeszíttetnem, és hatalmam vagyon

tégedet elereszteném? Felele néki Jésus. Nem volna tenéked

ked én rajtam semmi hatalmad, ha onnan fejül nem a-

datott volna tenéked. És annak okáért, a ki engemet te

kezedben adott, nagyobb bűne vagyon. És az okáért oko

keres vala Pilátus, hogy őtet elereszténe. A' Sidok pedig

üvöltnek vala mondván. Ha ezt elereszted, a' Tsászár

nak nem lész barátya, mert valaki Királlyá teszi magát

ellenne mond a Császárnak. Mónda nékik Pilátus: A' tü

Királyotokat feszítsem é meg? Felelének az Papok, Nin-

tsen Királyunk, hanem tsak Császárunk. Látván pedig

Pilátus hogy semmit nem használna, akarván eleget tenni

a' népnek, azt ítélé hogy a' mit kévánnának a' lenne. És a-

zért vizet kére, elé, kezeit megmosá mondván: Én

ártatlan vagyok ez Igáznak vérétől, ám tü lássátok. És

fel kiálta mind az egész fokaság mondván: Az ő vére le-

gyen mi rajtunk, és a mi fiainkon. Akkoron Pilatus halal-

ra ítéle Jésust, és ádá kezekben, hogy az ő kévánságok

szerént megfeszítenének. Barabást penig elereszte ne-
kik. Vala penig a Barabás tolvaj. Akkoron a vitézek meg-
fogák Jésust, és le vonák rolla a bársony Palástot, és a maga
ruhájában öltöztetek. És vállara adának egy nehéz ke-
reszt fát, hogy a feszítésnek hellyére ki vinnéje. És mi-
koron el fáradván nem birnája, találának egy Cyrénébe-
li embert, hogy a mezőről jönne, és azt kénszerittek, hogy
az keresztet vinnéje. Követi vala penig Jésust, férfi-
aknak és Aszszonyi állatoknak sokasága, kik kesérik va-
la ötet. Jésus penig réájok fordulván monda nékik: Je-
rusálemnek leányi, ne sirjatok engemet, hanem tü-
magatok-

magatokat. Mert imé el jönnek a napok, kikben azt mon-
gyátok. Boldogok az meddők, és a mélhek kik nem szültenek
és az emlők kik nem szoptattanak. Akkoron kezdik azt
mondani: Szakadgyatok réánk hegyek, és halmok fedgye-
tek el minket. Mert ha a nyers ezt mivelik, az aszunák
dolga mint lészen. Vitetnek vala penig ö vélle két gono-
tévők, hogy megfeszítessenek. És vivék Jésust a koppa-
to helyre, melyet Sidoul Pálgatának hinak. És adának
innya eczetet, mirhával és epével elegyittettet, és miko-
ron megkostolta volna, nem ákara innya. És akkoron
feszítének meg ö vélle két latrot, egyiket jobb kéz felöl

máſikāt bal kéz felöl, jéſuſt penig középben, Es ot bè te-
lék az Irás mely azt mongya, Es az álnokok közīben ſzám-
láltaték. Es monda Urunk Jéſus a' Kereſzt ſán, Ein Men-
nyei Ē: Atyám, botſásd meg nékik, mert nem tūdgyák
mit mivelnek. Meg irá penig Pilátus az ö halálának o„
kát, és helyhezteté fejē feliben mondván: Názarēthbéli
Jéſus, Sidoknak Királya. Vala penig irva Sidoul, Görö„
gül és Déákul. Ezt penig az irást ſokan olyaſsák vala;
mert közel vala ā' Városhoz a' hely. Mondának penig az
fö Papok Pilátusnak. Ne ird Sidók Királyának, hanem
hogy ö mondotta magát, Sidok Királyának Felelé nék

Pilátus. A' mit meg irtam meg irtám. A' vitézek penig vé„
vék az ö ruháját, és négy részre oſzták, mindēniknek egy„
égy részt, és a' köntöst is. Vala penig az köntös, varras nél„
kül vālo merö ſzövés. Mondának azért ö köztek. Ne tue„
tellyük ezt el, de veſsünk ſorsot réája, hogy bé tellyeſed„
gyék az Irás mely azt mongya. Meg oſzták ö köztek az
én ruháimat, és az én köntösömrē ſorsot vetének. Álla„
nak vala penig a' Jéſus Kereſzt fája mellet az ö Ānnya
Mária, és több Aſſzonyok. Mikoron penig láta volna
Jéſus az ö Annyát, és a' Tanitványt, kit ſzeret vala ot álla„
ni, monda az ö Annyának, Imé Aſſzonyi állat a' te fiad.

Es azután mondá a Tanitványnak. Imé a te Anyád. Es az

órától fogva, a Tanitvánt övének fogadá. Kik penig azon

első mennek vala, szidalmazzák vala, fejeket tsóválván rajta

mondván. Vah! te ki tel rontod az Istennek Templomát, és

harmad napra mást épited, szabadits meg most magad

dot, ha Istennek Fia vagy, szály le a keresztfarol. Hasonkép

pen a Fő népek is, tsufollyák vala mondván: Egyebe

ket megszabaditot, szabaditsa meg most önmagát, ha Is

tennek Fia, és hiszünk ő benne. Azonképpen a latrok is,

kikvélle együtt fel feszitettek vala, szidalmazzák vala

ötet; Egyik penig a latrok közül, káromollya vala ötet

mondván: Ha te vagy az Christus, szabadits meg most

magadot, minket is magaddal. A másik penig feddi va-

la ötet mondván: Bizony te sem féled az Istent, kinyan,

azon kárhoztatásban vagy, mü penig méltán szenvedünk

mert a mi gonosz tselekedetünknek jutalmát vesszük.

Ez penig semmi gonoszt nem tett. Es mond vala Jésus,

nak. Uram emlékezzél meg rollam, mikor jutandasz

a te Országodban. Monda néki Jésus. Bizony mon-

dom te néked, ma velem lész Paradisomban. Vala

penig ugy mint hatod ora. Es nagy sötétség lön

mint

mintl āz egéſz földen, hat ōrától fogva, mind egéſz ki„

lencz óráig: Jan; És kilenczed ora felé, nagy fel ſzoval

kiálta Jésus mondván: **ELI, ELI Lamma Sabacta**„

ni: az az, Én Iſtenem! Én Iſtenem! mire hagyál el en„

gemet. Némellyek penig az ot állok közül mondának.

Az Iſtent hijja ez. Tudván penig Jésus hogy immár min„

denek bé tellyeſedtek volna, hogy bé tellyeſedgyék az

irás monda. Szomjuhozom, Vala penig ot égy edény tel„

lyes eczettel, és meg tölték egy Spongyiát eczettel

és iſoppal, és nyujták ſzájához hogy innék. Mikoron pe„

nig meg koſtolta volna monda: Bé tellyeſedet. Iſmét

nagy fel ſzoval kiálta mondván: Én ſzeretö Aty ám!

a te kezedben ajánlom az én Lelkemet. És hogy e„

zeket mondotta volna, le függeſzté fejét, és lelkét

ki botſátá. És imé a' Templomnak árnyék tárto kár„

pitya, két felé hasada, tetéjétöl fogva mind az allyáig,

Az föld meg indula, az köſziklák le ſzakadozának,

az koporſok meg nyilának, és a' ſok ſzenteknek te„

ſtek, kik el aluttak vala, ki jövének a koporſobol, és

az fel támadásnak utánna, bé menének a' ſz: Városban,
és ſokaknak meg jelenének. Mikoron látta volna ezt
pénz minden ereket
a' Hadnagy monda: Bizony ezember Istennek fia vala.
És a' több ſokaság is veri vala mellyét. Állanak vala
penig távul az ő eſmerői, és a' több ſz: Aſzſzonyok, kik
Galiléábanis ſzolgáltanak vala néki, kik közöt vala, Má-
riá magdolnais; és többen ſokan kikö vélle Galiléá-
ból fel jöttenek valá Jéruſálemben, a' Sidok azért
hogy a' nagy Innep estve vala, hogy ne maradnának
a' teſtek a' fán ſzombatra, kérék Pilátust, hogy meg
tör-et,

tòrétnének ſzárok, és le vétetnének. El jövének azért
a' Vitézek, az elsönek meg törék ſzárait, és a' maſiknak is,
Jéſushoz penig mikoron jutának, és látták volna hogy im
már meg holt volna, nem törék meg az ö ſzárait. Hanem e-
gyik Vitéz lándſával az ö oldalát meg öklelé, és legottan
vér és viz foja belölle. És a' ki ezt látta, tanubizonyſágot
tön rolla, és tudgyuk hogy igaz az ö tanubizonyſága. Lönek
penig ezek hogy az Irás bé teliyelednék. Csontot meg ne tör-
jetek ö benne. És ismét más Irás-is azt mongya. Meg lát-
ják kit által öklelténck. És mikoron estve felé volna.
És

El jöve egy Gazdag, Joseff nevü ember, ki Arómatiából
vala vala, tiztesség béli tanáts, jó és igaz ember. Ki a' Si,
doknak tanátsokra nem hajlot vala, mert ös titkon való
Tanitványa vala Jésusnak. Bátorságot vévén mene Pilá,
tushoz, és meg kére Jésusnak testét. Pilátus penig mi,
kor meg értette volna, hogy immár meg holt volna, igen
tsudálya vala. Le véven azért Joseff Jésusnak testét az
keresztfáról, tiszta gyoltsban takará ötet. El jöve penig
Nicodemus is, hozván drága kenetet, ugy mint száz font,
tot. Es meg kenék azzal Jésusnak testét, és gyolts le

pedőben takarák ötet, az mint fokások vala a' Sidoknak
temetkezni. Vala penig oda közel egy kert, és a' kertben
egy uj koporso, kiben még senki nem tétetet vala. Azt
Joseph ő magának köből farag tatta vala, és abban hely hez,
tetek Jésusnak testét. Es nagy követ forditván a' kopor,
só ajtajára, és el menének onnét. Az Asszonyi állatok pe,
nig nézik vala a' koporsot, melyben Jésusnak testét tötték
vala. Az nagy Innepen penig a' szombaton, vesztegl önek
az Istennek Porontsolatya szerént. Más napon penig, mely
az Innepnek esti után való vala, össze gyülének az Irás,
tudok, és a' népnek vénei, és menének Pilátushoz mond,
ván. Uram meg emlékezünk rolla, hogy e' tsaláard meg,
ltében azt mondotta, hogy e' tsaláard még éltében azt

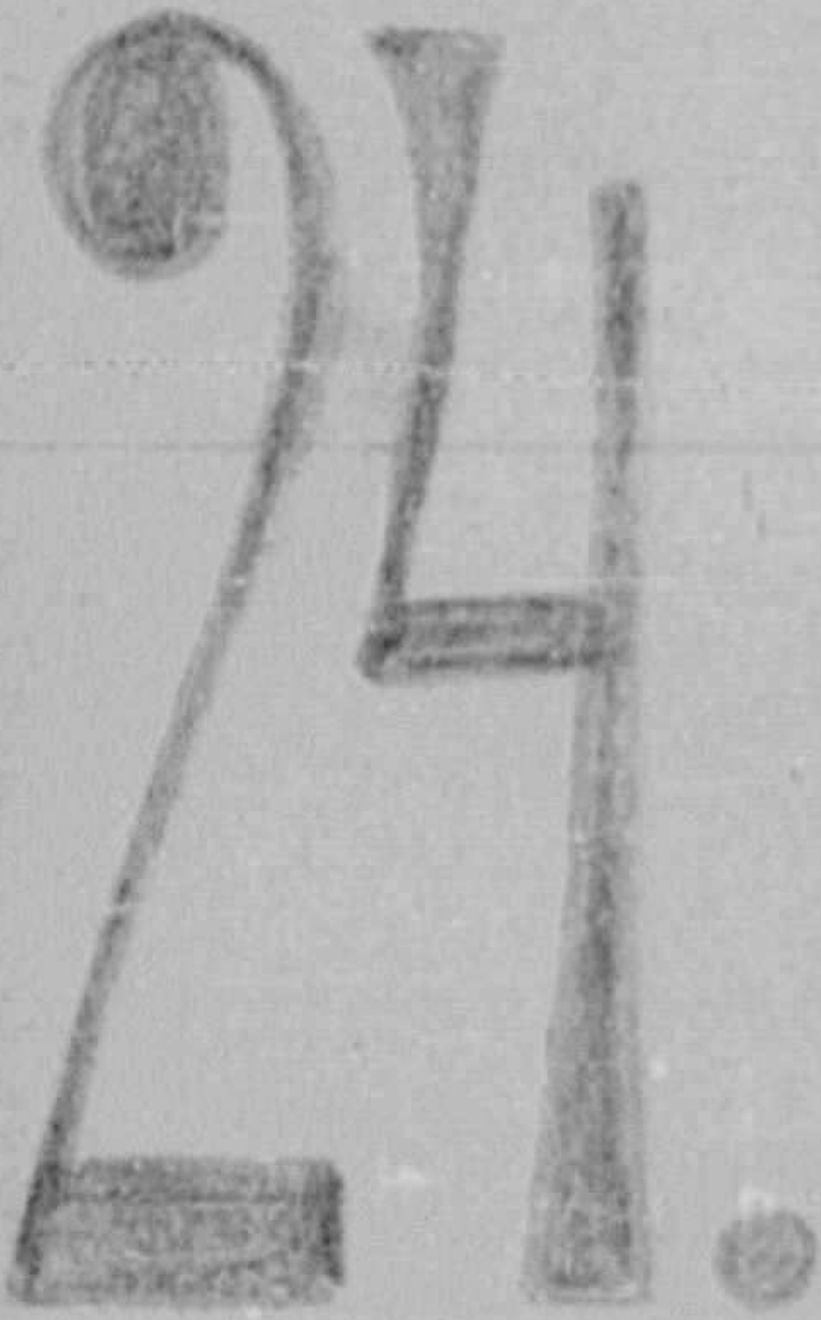

az fel támadásnak utánna, bé menének a' ſz: Városban,
és ſokaknak meg jelenének. Mikoron látta volnā ezt
a' Hadnagy monda: Bizony ez ember Istennēk fia vala.
És a' tōb ſokaság is vēri vala mellyét. Állanak vala
penig távul az ō eſmerōi, és a' tōb ſz: Aſzſonyok, kik
Galiléábanis ſzolgáltanāk vala néki, kik közōt vala, Má-
riā magdolnais; és többen ſokan kikō vélle Galiléá-
ból fel jöttenek valā Jéruſálemben, a' Sidok azért
hogy a' nagy Innēp estve vala, hogy ne maradnának
a' teſtek a' fán ſzombatra, kérék Pilátust, hogy meg-

tōrēt.

törētnének ſzárok, és lē vétetnének. El jövének azért
a' Vitézek, az elſōnek meg törék ſzárait és a' maſiknakis,
Jéſushoz penig mikōron jutának, és látták volna hogy im
már meg holt volna, nem törék mēg azō ſzárait. Hanem e-
gyik Vitéz lántſával azō oldalát meg öklelé, és legottan
vér és viz ſoja bé ſölle. És a' ki ezt látta, tanubizonyſágot
tön rolla, és tudgyuk hogy igaz az ō tanubizonyſága. Lönek
penig ezek hogy az Irás be tellyeſednék. Tsontot meg ne tör-
jetekō benne. És ismét más Irás-is azt mongya. Meg lát-
ják kit által öklelténekb. És mikoron eſtvē felé volna.

és

El jöve egy Gazdag, Joseff nevü ember, ki Arómatiából

vala vala, tiszteſségbéli tanáts, jó és igaz ember. Ki a' Si-

dóknak tanátsokra nem hajlot vala, mert öis titkon valo

Tanitványa vala Jésusnak. Bátorságot vévén mene Pilá-

tushoz, és megkére Jésusnak teſtét. Pilátus pedig mi-

kor megértette volna, hogy immár megholt volna, igen

tsudállya vala. Le vévén azért Joseff Jésusnak teſtét az

kerestſárol, tiszta gyoltsban takará ötet. El jöve pedig

Nicodemus is, hozván drága kenetet, ugy mint száz font,

tot. És megkenék azzal Jésusnak teſtét, és gyoltsle-

pedőben takarák ötet, az mint fokálok vala a' Sidóknak

temetkezni. Vala pedig oda közel egy kert, és a' kertben

egy uj koporso, kiben még senki nem tétetet vala. Azt,

Joseph ő magának köből faragtatta vala, és abban helyhez,

tették Jésusnak teſtét. És nagy követ forditván a' kopor-

só ajtajára, és el menének onnét. Az Aſſzonyi állatok pe-

dig nézik vala a' koporſot, melyben Jésusnak teſtét tették

vala. Az nagy Innepen pedig a' ſzombaton, veſztegetlönek

az Istennek Porontſolatya ſzerént. Más napon pedig, mely

az Innepnek esti után valo vala, öszve gyülének az Irás-

tudók, és a' népnek vénei, és menének Pilátushoz mond-

ván. Uram megemlékezünk rolla, hogy e' tſalárd meg-

ſzólásában azt mondotta, hogy e' tſalárd még éltében azt

hogy harmad napon halottaiból fel támadna. Porontsol-

lyad azért, meg erősitteni a koporsot, tellyes harmad

napiglan. Mert né talám el jönek az ő Tanitványi, ésel

lopják ötet, és az után azt hirdetik a népnek, hogy fel

támadot halottaiból, és igy az utólso tévelygés gonoszb

lészen az elsőnél. Monda nékik Pilatus; Ámbátor őriz-

zétek, és el menvén erősitsétek meg a koporsot, men-

től jobban tudgyátok. Ők penig el menvén meg erő-

siték a koporsot, meg petsételék a kőporsó kövét,

az őrzőket környülle hagyván. Soli Deo Gloria.

Decantavit Moyses Martinus Pollyanek in Templo Veteri Claudiopolitano 1812 in Hungarico primo
1813 in Theologia

Synaxeos Anno 1813. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28.

1813 [illegible]

Kor 12 96

Passio sive prothesis

Decor per Thomam Kivendæ 1750.

(Tens Tuberæ N.
Gemenfakor Gjord Kärrisaa 1860–1870
-Rörat

Bernh P.

Dominica Xósn

Gós Pun

2 mitünk Jésus Krisztusnak kinszenvedése

illyenképpen történtek a Sz Evangéliomnak

arémi. Azidőben mikoron el közelgetett

jétsának Innepe napja mely Husvét

vala, monda vnnk Jésus az o Tanitvá

Tudgyátok é hogyha napot el mulatva Pas

Innepe lészen, és az Emberfiat Fia Árúl

hozzá még feszitetni. Akkoron egybe gyülekez

fejedelmek az Irástudók és vének a Papnak ud

Kor 12 96

Passio sive pathetica

Descr per Thomam Kivendæ 1750.

(Tens Tuisen N.
Simeonsdotter Gjerd Kezirisen 1860–1870
Rönö

Bennth P.

Dominica Első

Adv. Első

a mi Urunk Jézus Krisztusnak bé jövetére

illyenképpen tőrekedik a Sz Evangéliomnak

szerént. Az időben, midőn el közelgetett

Jézusnak Innepe napja mely Pünkösd

vala, mondá vala Jézus az ő Tanítványi-

Judásnak e hogy két napot el mulatva Fő

Innepe lészen, és az Emberfiát Ádámnak

hogy meg feszítsék. Akkoron egybe gyülekvén

fejedelmek, az írástudók és mindenek

[illegible] palotájában. Ez tanítást tartának [illegible]

[illegible] hogy hogy ezt meg fognák. és meg ölnék. mond

nek vala. Ne ez tsak napon, ne valamikor ünnepek

[illegible] ezt tsak tanítván. Ahhoz pedig Jézus ezt

Bethaniában, posztol sem [illegible] Ezután, ő

egy vízzel [illegible] Ahol, hozván alabástrom edé

nából Szelentsei, drága [illegible] tsepeti. Ez mi

nyire a szegény, vala az Jézusnak fejére.

pedig a [illegible] agyvanak rajta

mondván. Ne mire lön e

ezt el adhatik volna, és a szegényeknek adatott

volna. És zúgolódnak vala [illegible] Asszony ellen. Mi

dőzben pedig Jézus ezt meg értette vala, monda

vala. Mire nehezteltek ez Asszony [illegible]

[illegible] jót tselekedett ő [illegible]

[illegible] szegények, de ő nem mindenkor [illegible]

[illegible] tselekedett ő [illegible]

egy mondom [illegible] nektek valamely

világon az Evangélium, ez is az ő emlékezetére

[illegible]. Ő ném vala a Lázár [illegible]

[illegible] Szentségtelenségre [illegible]

pokkal, mikeppen őket el zavarja, mondván: Ne

és én nekem is ezer ökröt ezerben adom tíz nőkrek ka

hawan a sivat igen czudnek zajta, és igézésével

neki szarmintz ezüst vönek. És az ötvötöl fogva

alkalmatosságot ecxet völe, mikeppen őket le

vagyis el jöve azért a Kovétnak ünnepe, a

vagy ölözni kell vala. Első napian me

és mennek, még ecxedt sietést az ö

orpán: Hol akarod hogy meg készítsük a

Vándort? És el küldé sietőt a Fanivá

monván: Menyetek a Városba, és egy Ember egy Korso

vizzel jö előttöbe, és mondjátok ezt ö'neki: A' Mester

azt mondja seneki, te nálad éjszem meg az Husvéti

Vándort, az én Tanitványimmal. El menven azért

Tanitványok, egy Szálat mint Sétul me

la völe, és meg készité a Vatsorát. És mi

es sétül volna, el jöve Sétul az Istenét

nyival, és le telepedé vélle. (És jól tudván

vélle, le vetté cudait, és ezen Szó vön vé

vala) És vizet tsövön a

mossa Zsidtvégnek tábora, és meg őrzeni a
Sikoron azért jutott volna Simon Péterre, mondja neki
Péter: Uram te mosod e meg az én lábaimat? mondja
péter Jésus: A mit én most cselekedzem te nem tudod, de
ezután tudod. (Mondja péter Péter: ellene ezt
te meg nem mosod az én lábaimat. Felele neki Jézus: Ha
nem mosdak, nem lészen részed énvelem. Mondja
Péter: Uram nem csak lábaimat, hanem mind kezeimet
és fejemet. Mondja neki Jézus: A ki meg mosdott nem
kell hogy mást mosson, hanem csak lábait, mert tiszta
de nem mindnyájan. Mert tudja vala ki volna

a ki el árulja őt. Mondá tehát: nem
tábort, és vévé vala ruháját, ismét mondá nekik:
Bíráitok é mit cselekedjen velünk? En Uram és Mes
tetek lévén, meg mostam lábaitokat, tiszt egymás
nak, meg mossátok lábaitokat. Mert példát adtam
tek, hogy a mint én cselekedtem, ti is úgy cselekedjetek.
Bizony mondom ti nektek: Nem nagyobb a szolga ő
nál: Ha azért ezeket tudjátok, boldogok lesztek
cselekedjétek). És miután le telepedett ismét
mondá nekik Jézus: Bizony, bizony mon
hogy egyik közületek árulni fog engem.

meg szomorodván ezen, kezdének egy másra nézni, és egy-

másról kérdezkedni, ki volna ez? És tibi mond-

ván vala péter: Nemde én vagyok e az Uram? Monda néki

Jézus: A' ki én velem együtt nyujtja kezét a' tálba, az árul

el engemet. De jaj annak az embernek, ki által az Embernek

Fia el adatik. Jobb volt volna, ha az az ember soha

nem született volna. Felelvén pedig Judás, ki őtet el árulá

monda: Nemde én vagyok e az Rabbi? Monda

néki: Te magad mondád. És mikoron vacsorálnának, vé-

vén Jézus a' kenyeret, és mikoron hálákat adott volna,

meg tőré, és ada az ő Tanítványinak mondván: Vegyé-

ték, és egyétek, ez az én testem, mely ti értetek adatik. Ezt

tegyétek, ezt az én emlékezetemre tegyétek. A' pohárt is vévé

mineküknek vacsorálának volna, és hálákat vonván azért

a' Tanítványoknak, mondván: Igyatok ebből mindnyájon, és

az én vérem új Testamentumnak vére, mely ti értetek

és sokaknak bűnök bocsánatjára ki ontatik. Ezt valamen-

nyiszer igyátok, az én emlékezetemre tegyétek. A'

mennyben irgalmat kölcsönözött, és monda néktek: Ezen

dom tűnéstek: nem iszom többé e' bölcsőtől mind az napokban mikoron ujjonnan ibben velem

tennek Országában. Fel felvén pedig Judás e' szót

mindyájatok ki botránkoztok, annak nekig éjj volna. Akkor azért Jé-

zus el mene volna, monda Urunk Jésus: Kostan elbotlik

ztek meg ti Emberek Fiai, és az Istennek is meg elbotlottatok

tott e benne. Jiaroskodom, még kevés ideig vagyok veletek,

keresztek engemet, és az hová mégyek, ti most oda nem jö-

hetnek. Monda néki Simon Péter: Uram inkább hová

mégy? monda néki Jésus: Az hová én megyek, most

követ: de mostan engemet, de ezután követ. Monda

Péter: Uram! miért nem követhetlek most? Feleli

lelkemet érted. Felele néki Jésus: Életedet a

Bizony mondom tenéked, hogy a Kakas

nem fog ez éjjel, míg háromszor meg tagadsz engemet,

hogy soha nem ismertél engemet. — Actus 2dus —

És mikoron Jésus mind ezeket mondotta volna, és a'

Városra utáni disputatiot enkellett volna, kimene Jésus

Cedron patakja mellé, az olaj fáknak hellyére követé

pedig őtet az ő Tanitványi. És akkoron monda nékie

tus: Imádkozzatok hogy ti is ép ne essetek

mert meg vagyon irva: Meg verem a Pásztort, és a nyá-

ni Juhai el oszlanak. De miután meg támadtam előtte

tek előtt megyek Galileában. Monda néki Péter:

De ha mindnyájan meg botránkoznak is benned, de en

Jóha meg nem borzadtozom. Akonda neki Felel: Uram
mondom Tenéled hogy ez éjel, mineklelőtt a' Kakas ka
lara, háromszor meg tagadsz engemet. És Péter annál
inkább mondja vala: Ha meg kell is veled halnom, Jóha
meg nem tagadlak. Azonképpen mind a' több Tanitványok
is mondanak vala. És akkoron mene Jézus a' Majorba,
melly Gedsemánénak hivattatik, kolott vala egy Kert,
melyből be méne ő, és az ő Tanitványi. Tudgyák vala pedig
Judás is az helyet, mert gyakorta megyen vala oda Jé
zus az ő Tanitványival. Monda azért a' Tanitványoknak
Illyetek itt, meg amoda menvén imádkozom. És mellie vévén

Péter, Jakabot és Jánost. És mikoron az helyre jutot vala,
kezde igen retteginy és bánkodni, és monda nekik: Szo-
ru az én Lelkem mind halálig. Viggyázzatok énvelem, és
imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek. A' Lélek pedig
hajlandó ugyan, de a' test erőtelen. Ismét el méne tőllök, és térde-
pelvén imádkozik, hogy ha lehetséges mulnék el a' pohár ő tőlem, de
nem az én akaratom, hanem a' tied legyen. Ismét
mivégyekhez, és alva találá őket, és monda Péternek:
Simon alszol? Ekképpen nem vigyázhatol egy
és velem? Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne
jussatok

Kassai Patrimalia Levéltár
Magyarországi Országos Levéltár Kassai Fiókja
(1829)

Az iránt ezennel rendes nagyítóüveget el
Hogy b[e]tellyekkel a beteg
[illegible] kívánt mondat vagy
[illegible] kívánom, hogy ezen vessetem el. A
[illegible] kérje iránta. Tudni [illegible] Üdvözlegy
Mester! [illegible] Tudja mire jöttél? Mondja vissza: Barátom
[illegible] Akkor a Fiúk betűket [illegible] Fiat. Akkor a Fiúk betűket [illegible]
[illegible] Simon Péternek, pedig mikor [illegible]
[illegible] és a Papi Szeretetével Szolgájához [illegible]
[illegible] vagy a Szolgának pedig Válcheit vala [illegible]
[illegible] Pétert [illegible]

[illegible] mennyiben [illegible] jegyed fogadj, hogy [illegible]
[illegible] el nem fér. Avagy vélede, hogy nem terhetlen volna Néki,
[illegible] vinni, adna többet a' két Krajczárnál. Avagy
[illegible] a' Laxodé vagy a' Bolast nélkül tégyen vélem a'
[illegible] Leczkemondása
[illegible] meg ne igyam. Avagy hogy a' vére [illegible]
[illegible] kéri, mert nem [illegible] [illegible] us a' Sidónak Nikepor egy Tatorea egy jöttek
[illegible] és vélem, hogy meg fogjátok [illegible]
[illegible] a' Szegénynek Házába. És akkor az ő Parancsolatja
[illegible] vinni a' Kagylókat [illegible] Actus 3us.
A' Szeregy azért és a' Ha meggy, és a' Sidó Szolgái meg
fogják

fogát Petrus' meg lövé, és el vitte. Es Jézushoz ivék, hogy

Kispökhöz, ki Jézus vala Caiphásnak Annak utánna ki-

vék őtet Caiphásnak. Vala pedig a Caiphás ki tanácsot

adott vala a Zsidóknak, hogy jobb volna egy Embernek

meg halni a Közönségért. Követi vala pedig Urunkat ki

Péter pedig ott vala. Simon Péter és János. János pedig

ismert Főpapnak vala a Papi Fejedelemmel, be méne

Jézussal a Palotába. Péter pedig áll vala ki vül a pit-

varban. Akkoron pedig az ajtó őrző Leányzó Pétert vol-

na Pétert, hogy a ő neki. Nem az Emberek Tanítvá-

nyi közül való vagy? Meg vagyda Péter: Nem mondja

Az szolgái állat nem veggyétek fen Gyuda mit mondasz.

Főpapnak vala pedig hamis tanúkat az Jézus ellen, hogy őtet

meg ölnéjék, de nem találnak vala. Végre jövének két hamis

tanúk, ki mondának: Ez hallottuk, hogy ez Ember azt

mondotta: El rontsátok az Istennek Templomát, és három nap-

ra ismét fel épitsem őtet. Jézus pedig csak hallgat vala.

Fel kelvén azért a Papi Fejedelem monda Jézusnak semmit

nem felelsz é ezekre, mint bizonyságokra? Jézus pedig semmit nem

felele neki. Meg lőrdé ismét őtet a Papi Fejedelem mondván:

Ádenjaristek te igazat az élő Istenre, hogy mi mondjad

nékünk ha te vagy a Krisztus Istennek Fia? Monda

neki Jézus: Te mondád, mert én vagyok. Akkoron a Fő-

Pap

Pap meg szakasztá ruháját, mondván: Káromlást szólla: mi

szükségünk immár a' tanúbizonyságokra? ime most meghallottuk

azon káromlást, mi tetszik ti nektek? Ők mindnyájan pedig

általának mondván: Méltó az halálra. Akkor ónának közül

valának, kezdének Jézusnak, őtet arczul pofozák, és mondák

Prophetálly nekünk te Krisztus, és mond meg kicsoda üte most tégedet.

Akkoron vivék a' szolgák Jézust Péternek vala a' Pilátusnak

palotának vala, mert hideg vala. Simon Péter is közöttök

áll vala, és melegedék vala. És mikoron látta volna őtet

egy szolgáló leánya, leánd mondá azoknak kik ott állnak vala: Ezek

a' Názáreth beli Jézussal vala. Meg tagadá ismét Péter, hogy

nem ismerné őt volna, és fokát nem ismerte volna az emberek.

És a' szolgák közül is némelyek, kezdék őtet mondanunk.

Hogy te is ezek közül való vagy, mert még a' beszéd is

mutattya, hogy Galileából való vagy. Monda néki egy

a' Papnak szolgái közül, annak rokonsága, kinek Péter

el vágta vala fülét. Nem de nem láttalak e ég tégedet

a' kertben ő vele. Akkoron Péter ismét tagadá és kezde

esküdni és átkozódni, hogy soha nem ismerte volna az

embert, kiről ők szólottanak. És mindjárt ismét kakas

szóla. És megfordulván Úrunk tekinte Péterre, és megemlé

emlékezik Péternek bé fejéről, mellyet mondott volna,

hogy mindeltőtte a' Kakas szólhana, háromszor meg ta-

gadta engemet. És ki mennyen onnet Péter, nagy keser-

vesen sírva. —

Pars Posterior

Midőn pedig Jézus ofzva gyülekezet a' Papfőfök

az Írástudók és mind a' Fő Papnak Udvarába Jézust el-

hogy őtet meg ölnék. Mondának ezért miképpen: Se

nem ünnep az Népnek támad Zendülés a' Népek

Kaifás Jézushoz vivék Pilátus a' Tisztartónak Pretorium

Jézusnak tanítványi közül Judás Iskariotes ez ment el

vala, hogy el kárhozott volna, meg térvén napjában meg

vivé a' Papoknak a' Vénekhez ezüst pénzt mondván: Vé-

tettem el árulván az ártatlan vért. Ők pedig mondának:

Mit gond Nekünk mi vélle? Ámbe láttad. Ő el vetvén a

a' Templomban, és mennyen el Elaté [illegible]

halálra méltó vétkes.) A' Papok pedig vévén a

mintz ezüst pénzt mondának: Nem illik kopasztani

dájába tégyük őket, mert vérnek ára [illegible]

nak földe, el meg vevék egy Fazekasnak mezejét

Jövevényeknek temetésekre. Ez történetet az a mon-

nek mezejének, mind ez vki napiglan. Actus Quartus.

Reggel azért vivék Jézust Pilátushoz, és a' Zsidók be nem

mentének az Itélő házba, hogy meg ne fertéztetnének. Kijöve

ve ezért Pilátus hozzájok, mondván: Miben vádoltyátok ez

Embert? Mondának ö néki: Ezt találtuk, hogy a' mi népün-

ket el rontotta, és megtiltotta a' Császárnak adót ad-

ni, és magát Királyi tette. Be menve azért Pilátus az Pa-

lotájába hivá Jézust, mondván: Te vagy é azért a' Zsi-

dók Királya? Felele néki Jézus: Az én Országom nem e

ez világból való, az én Országom pedig

dok közöt. Mondá néki Pilátus: Azé a Király vagy é te?

Felele néki Jézus: Te mondod mert Király vagyok. En az

ra születtem, és azért jöttem e világra, hogy bizonyság-

got tégyek az Igazságról. Minden a' ki az Igaz-

ságból vagyon, hallgatja az én beszédemet. Mondá néki

Pilátus: Micsoda az Igazság? És mikoron ezt tette

ment ki a' Zsidókhoz, és mondá nekik: Nincs

rajta semmi hibát találok. Vagyon pedig szokás

tiktek egy esztendőben, hogy egy Halandót szabadítsak

el tiktek: akarjátok é azért, hogy szabadítsam el

tiktek a' Zsidók Királyát? Ekkor ismét mind

kiáltának, mondván: Ne ezt, hanem Barabást.

Volt pedig Barabás rabló.

ször, és meg kéne Pilátusnak. Pilátus azért öszve hívá

a' Papokat, és mind a' Népeket, monda nékiek: Én sem

mi vétket nem találok ez Emberben, meg bíntetvén a

zért el eresztem őtet. Azok pedig mindnyájan fel kiáltá

nak, mondván: Feszítsd meg, feszítsd meg őtet. Monda

nékik Pilátus: Mi gonoszt cselekedett? Semmi halálra

való okot nem találok benne. Ő pedig annálinkább

kiáltának, vala, mondván: Meg feszíttessék. Akkoron

Pilátus igen meg ostorozá Jézust. A' vitézek pedig ött

vék őtet vereső bársony palástba, és tövisből font ko

ronát nyomának fejébe, és nád szálat adának jobb kezébe.

És térdet hajtván előtte, csúfolák őtet, mondván: Üdvöz légy Zsidóknak Királya!

És arczul pöcdöklék vala, a' nádszálat kivevék

vala, mondván: Ha ez a' Keresztfiú, a' Papok pedig

lódz bíráltak, mert vala, Királyi vérből

ellene mondá Pilátusnak, mondá nékik Pilátus

a' fő Papoknak, és

pol: Kinek Királyok, kinek kell

Jézusnak azt Pilátus

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible]

elaſſa lenni a' Népnek, ezt ítélé hogy a nát kivánnyának

a lenne. És ezen vízet kére eléjök ezután, meg mosá mondván

Ő azonban vasból az ujjaival verésöldám ki taſſítvák

ez ítélet kiálta mind az egész tömeg, mondván: Az ő Vére mi

rajtunk, és a' mi fiainkon legyen. Akkoron Pilátus ka

bocsátá Jézusnak, és a' mi kivánnyok legyen. Akkoron Pilátus ka

bocsátá Jézusnak, és ő kezében hogy az ő kivánnyok

szerint vagy tetszések. Akkoron a' Vitézek fogák Jézust,

el a vonák azt a' Bíróság házából és a' maga ruhá

ival öltöztetek. És vállára adának egy nehéz Ke

resztet, hogy a' keſſitésnek hellyére ki vinnék. És mi

kor a' városból ki jöttek, találának egy Cyrenéusi

Embert, hogy a' mezőről jöne, és azt kénszerité hogy a'

Keresztet vinné. Követi vala pedig Jézust Sokaságok

és Aſszonyi állatoknak sokasága, kik keſeregnek és si

ratnyák vala Jézust. Jézus pedig hozzájok fordulván mon

da nékik: Jeruzálemnek Leányi, ne sirjatok engemet,

hanem ti magatokat, és a' ti magzatokat. Mert ime

el jőnek a' napok, mellyekben azt mondják: Boldogok a'

meddők, és a' mikben ki nem szültek, és az emlők

a' kik nem szoptattanak. Akkoron kezdik azt mon

dani a' hegyeknek: Essetek ránk, és halmoknak: Fedjetek el min

ket. Mert ha a' zöld fán ezeket cselekszik, a' szárazon mi

lesz?

dolga mint tészen. És vivék Jézust a Kajafás Helytartó

Actus Quintus.

Akkoron fegyvérének meg

ő mellette két Latzot, egyiket jobb kéz felől, másikat

bal kéz felől. Jézust pedig középben. És monda Jézus

Jézust a Kereszthalálra: Én mennyei Fő. Atyám, bocsáss

meg nekik mert nem tudják mit cselekesznek. Akkoron

pedig Pilátus az ő kihallgatását, és helyheztetését teje.

Lelkes, mondván: Názáreth béli Jézus. Sidónak

Városa vala pedig ama Sittel, Gonosz és Istentelen Asszon

Jézus pedig a Fő Papok Pilátusnak: Kérnek Jézus Királyunk

ra, hanem hogy a Rómaiak magát Sidónak Királyának

Pilátus

Jelele rékéd Pilátus. A mint meg értsem meg értsem. Alla.

nak vala pedig a Jézus Keresztfája mellett, az ő Anyja

Mária, és több Fő. Asszonyok. Akkoron pedig Jézus lát-

ta volna az ő Anyját, és a Tanítványt kit szeret vala

ő állani monda az ő Anyjának: Imé Asszonyi áll

lét a te Fiad. És azután monda a Tanítványnak: Imé a te

Anyád. És az órától fogva, a Tanítvány őneje fogada.

Ők pedig azon elő menvel vala, Sidalomzsák vala teje.

ben országban rajta mondván: Vonjátok el a rontó az ke

te nek Templomát, és harmad napra meg építed. Pedig

lítsd meg magadnak Keresztfáról. Ha meg szál

le a' Keresztfáról. Egyik a' Latrok közzül is kárommolly
vala őtet mondván: Ha te vagy a' Krisztus, jutass
meg magadot, minket is magadal. A' másik pedig fedi
vala őtet mondván: Sőtsem te sem félsz az Istent, hiszen
azon kárhoztatásban vagy, mi pedig méltán szenvedjük
mert a' mi tettünk érdemének jutalmát vesszük, ez pe-
dig semmi gonoszt nem tett. És mondvala Jézusnak:
Uram emlékezzél meg rollam, mikor jutandasz a' te Or-
szágodban. Monda néki Jézus: Bizony mondom te neked
ma valamiképpen Paradicsomban. Vala pedig nagy mint
fél óraés nagy setétség lőn minden egész földön, ezig

fél fogva, mind ezek kiáltának nagy hangon. Ez kiáltás óra
lelé, nagy fel szóval kiáltva Jézus mondván: Éli! Éli!
lamma sabachtani? az az: Én Istenem! Én Istenem!
mire hagyál el engemet? Sudván pedig közzülök, hogy ím
már mindenek le tellyesedtenek volna, hogy ő reá ne
az Irás, s monda: Szomjúhozom. Vala pedig ott egy edény
tellyes ecettel, és meg töltének egy szongyot, ecettel é-
sopppal, és nyujták szájához. Hogy ennék. Mikor azért
meg kóstolta volna, monda: Be tellyesedett. És fel
fel szóval kiáltva, mondván: Atyám kezedbe ajánlom az enlelkemet. És hogy ezeket mon-

ta volna, le függesse életének kötelét, és ki bontsa. És ime

a' Templomnak ajtaja ketté hasadott, és le hulla, és

föld fogon mind az által. A' Föld meg indula, a' köszikla

le szakadozának, és a' koporsok meg nyilának, és sok szentek

vek testek, kik el aludtak valnak, ki jövének a' koporsokból.

és bemenvén a' Szentek a' Szent Városba, és

Isten Fia volt. A' Sidó azért, hogy a' nap ne maradna

hogy meg törjék szárait, és le vétessenek

A' Jézusnál azért a' Vitézek, és az el jövén meg törék az első

és

és a másikénak is, ki meg feszítetett vala vele. De Jézushoz

mikor meg halottnak látnák, és látták hogy immár meg holt

volnának, nem törék meg az ő szárait; Hanem egyik vitéz

lándsával az ő oldalát megölé, és le folyván vér és víz fol-

lya ki belőle. És mikor ezek így volnának, el jöve egy ga-

dag Joseph nevű ember, jó és igaz ember. Ki a Sidóknak

ő tanácsokra nem hajlott vala, mert ő is Istenben való Ta-

nítványa vala Jézusnak: Pilátushoz menvén, és meg kéré Pilátust

hogy meg vétetett volna, hogy immár meg holt volna,

Tanítója vala. De mikor azért Joseph Jézusnak

7-1919

Ismétlés

24 és félmen felvett

anyag

Kövendi Tamás

passziónáléja

Passio sive pathetica

Kolozsvár, R. K. Akad. 3. o. Ktat.

1296 sz.

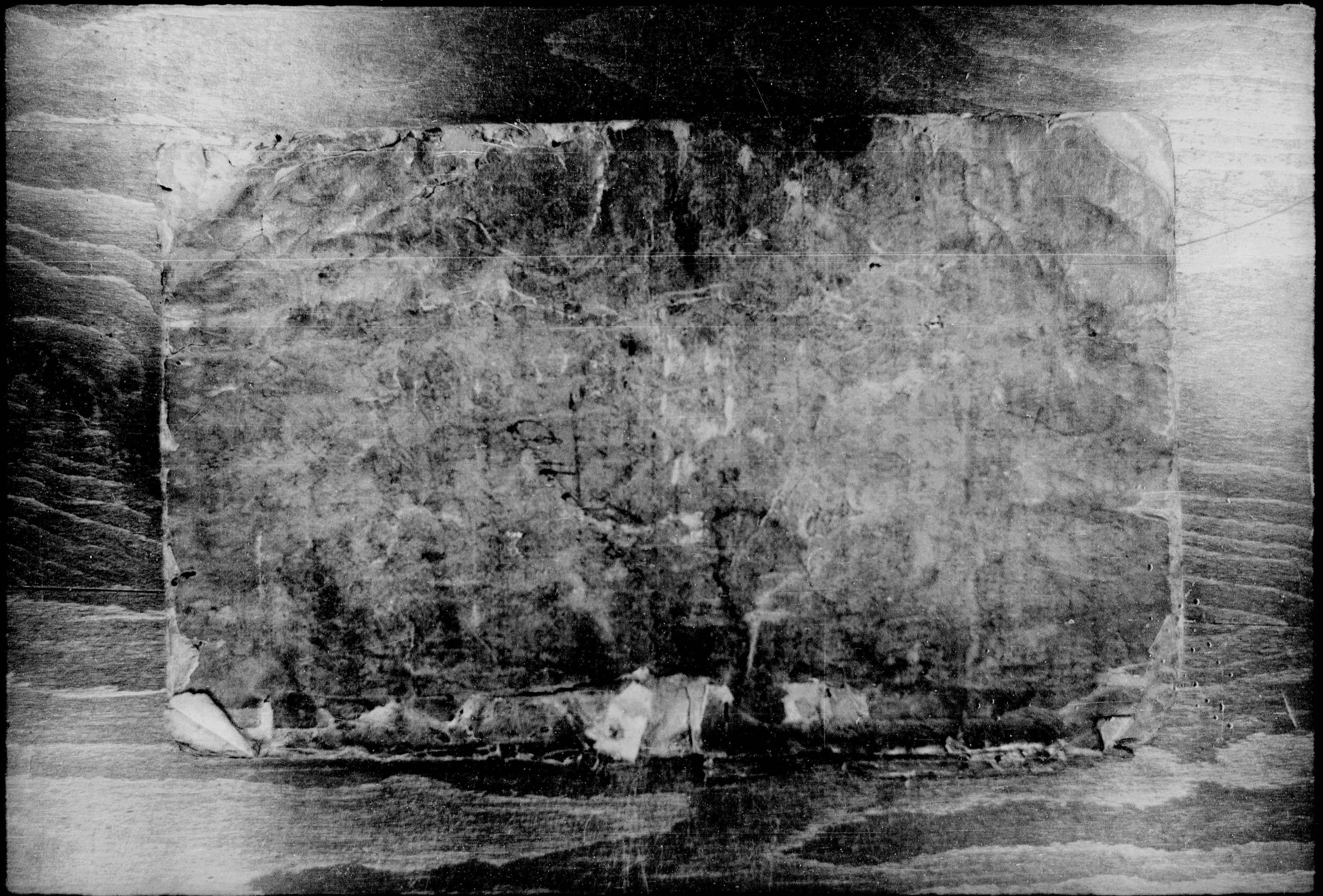

Dominica Xtom

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Dominica Első

Az Úr Jézus születéséről

2 mi Urunk Jésus Krisztusnak tőn szenvedése

illyentéppen következik a Szt Evangéliomnak

szerént. Mert Heródes miután el fogatta volt

János Krisztust

pénznek Imádsága mely következik.

vala, mondá vala Jézus az ő Tanítványinak

Imádkozzatok hogy ne napon el mulatván Isten

Imádsága leszen, ez az Embereknek fia eljövén

hogy meg feszítsék. Akkoron egyik gyülekezés

Epistolája az Thessalonikabeliekhez első Levele 6ik

meg szorozván ezen, tészünk egy mérő rizst, és egy=

rendes tészünk, hogy fölöl maradna ezek és tiszti mond

vala nem kevés de vajon ez az Ur, nem? honnan nekik

ezeket adjuk a kiket nekünk egyéb nincsen, hanem az árul

el engedi de jól mondá Szabolcsi, hogy ezek az Emberek

Pénzt vallanak, ezek vele vadnak és ez fekete

mondá: Nem de ők nagyok és az Ur fiaitól vannak

Ne mégis mondá és mikoron nekiesnek vala

Pénzt a' Kenyeret, és mikoron hálát adott vala

mert ő ezek voltak Szabolcsi nagy Szabó [illegible]

dom kinek

ezeket, és egyek

dadok, ezek

pénzt tartanak

2 Szabó

meg szomorodjanak ezen, kezdenek egy masra nezni, es egy-

masol kerdezkedni, ki-tol vannak ezek-et-kik mond-

ja nekik: Kende en vagyok az Ur-nak? Amaz nekik

felel: Ki-en vagyok ez-et-ki-tol? Amaz nekik

el-orgyenek ke-jy ennek az-emberek, ki-tol az Embernek

ez-et-Szabadsag-Fat vagy adtak, ke-ne az-ember fold-

jan-el-vesse-volna Szolgaja vagy Szolgaloja

mondja: Kende en vagyok e-az-Nemzet-nek Lenda

ki-en-magat mondja, es mikoron vegezniok-

fellyul a-Kenyeret, es mikoron-tallerek adott vol-

meg-Pogo es ada az-Embernek mondan

Tek, és leggyenek, ez az ember, mely ő ereiteket halálra a

dasik, ezt az ember emlékezetemre vegyétek. S' jóhárt is véve

prineknakna Oszlopiak volna, és halálat mondván ada

a Szombatnapnak, mondván: Igyatok ebből mindnyájan. Es

az ember Fiát szenvedni, mely ő ereiteket,

és jóhárt kenek vallásáért és miatok. Ezt valamo

nyiken gondjátok, és az emlékezetemre legyetek. Mert

dom tűnéből: nem ázom többé e' szőlő tőnek gyümölcséből

mind addigian mikoron ujjonnan ázom valamelyik

semmiben országában Fel tehetem pedig tudás a' kapuról

mindjárt

Mindyárást bizonyára, azonban vala[dj] vala. Mikor azért Ő,

[az] el nem vala, monda Urunk Jézus: Simon Simon,

[ime] engedett titeket megrostálni, mint a búzát,

[de] én könyörögtem érted, hogy el ne fogyatkozzék

[a te] hited; és te egyszer megtérvén, erősítsd meg atyádfiait.

Ő pedig monda: Uram, veled készen vagyok fogságra menni

és halálra is. Monda pedig: Mondom néked, Péter: Nem kakas

kiált ma, míglen háromszor tagadsz meg engemet, hogy

ismérjed engemet, hogy nincsen Istened, hogy

nem ismersz engemet. Monda Urunk: Péter! miért nem követhetlek most téged?

Életemet adom érted. Felele néki Jézus: Életedet

érted? Bizony, mondom tenéked, hogy a kakas

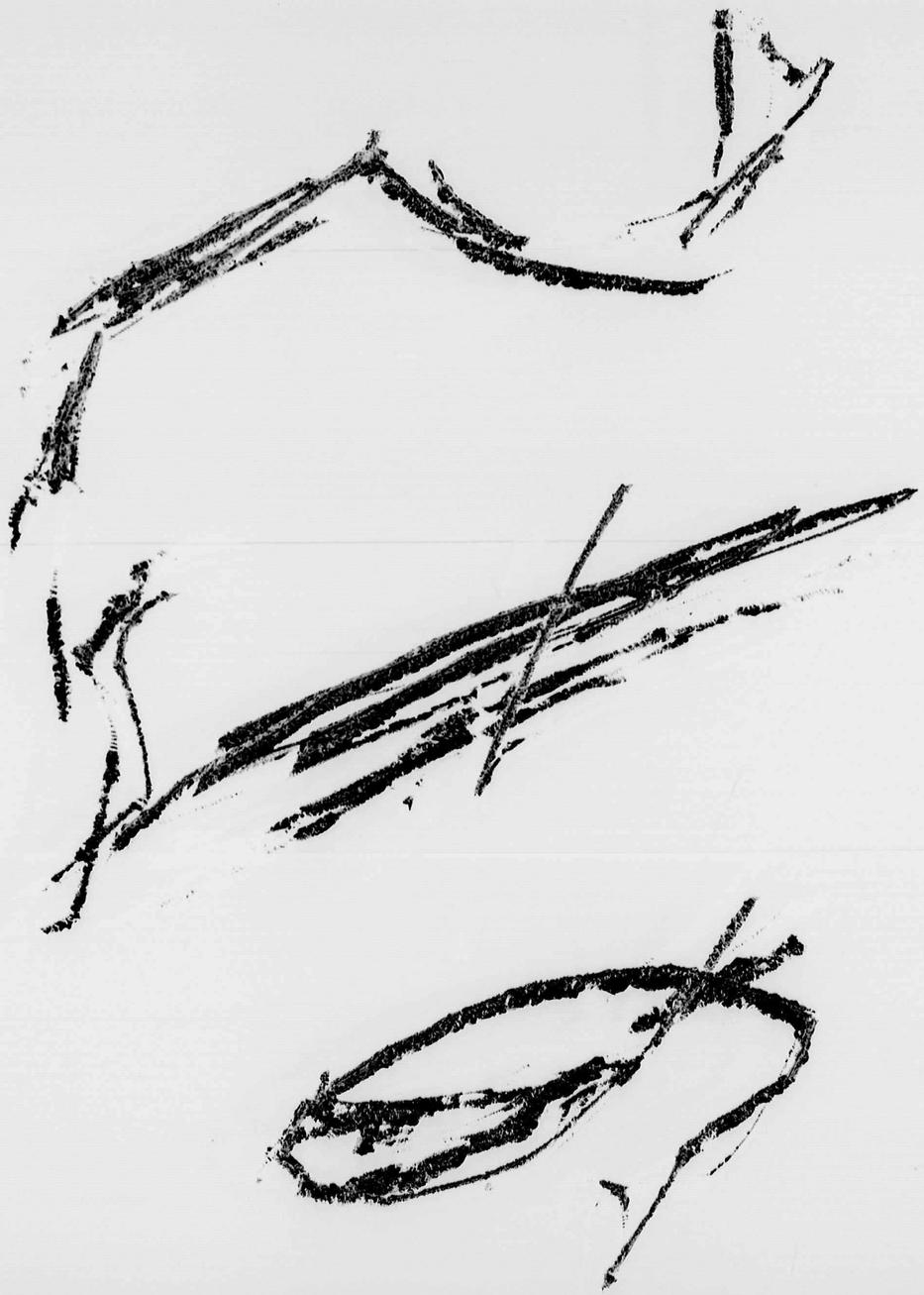

mindjárást bé mére, immár vedig éjj vala. Mikor azért Jé-

dás el ment volna, monda Urunk Jézus: Most van dicsőül-

tetik meg az Embernek Fia, és az Isten is meg dicsőítte

tett ő benne. Ha dicsőtetik meg Isten ő benne, Isten is meg-

dicsőíti ő magában, és hamar dicsőíti meg. Gyermekeim,

keresnek engemet, és az miként mondtam a Zsidóknak,

hogy a hová én megyek, oda ti most nem jöhettek, azt

mondom néktek Jézus: Az hová én megyek, nem tudjátok

követni engemet most, de ezután követni fogtok engem.

néki Péter: Uram! miért nem követhetlek most téged?

Életemet adom te érted. Felele néki Jézus: Életedet a

te érted? Bizony, bizony mondom néked, hogy a kakas

nem

Joha meg nem bocsánkozom. Honda neki felel: Bizony

mondom tenéked, hogy ez éjjel, mielőtt a' Kakas fog

lara, háromszor meg tagadsz engemet. És Péter annál

inkább mondja vala: Ha meg kell is veled halnom, soha

meg nem tagadlak. Azonképpen mind a' több Tanítványok

is mondnak vala. És akkoron méne Jézus a' Helyre,

melly Getsemánénak hivattatik, hol ott vala egy Kert,

melybe bémene ő, és az ő Tanítványi. Judás vala pedig

Tudás is az helyet, mert gyakorta megyen vala oda Jé

ő, az ő Tanítványival. Honda azért a' Tanítványok

üljetek itt, míg amoda menvén imádkozom. És mellyé vévén

Péter

Péter, Jakabot és Jánost. És mikoron az helyre jutott volna,

tezde igen rettegni és bánkodni, és monda nékik: Szomo-

ru az én lelkem mind halálig. Vigyázzatok és velem és

imádkozzatok, hogy kísértetbe ne essetek. Ő pedig, mint egy

hajítás követ, el méne tőlök, és térde esvén imádkozék

Atyám! ha lehetséges, múlják el e pohár én tőlem, de

nem az én akaratom, hanem a tied legyen. És jövén a ta-

nítványokhoz, és alva találá őket, és monda Péternek:

Simon alszol? Egyetlen nem vigyázhatál egy óráig

én velem. Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértetbe ne

jutsatok.

jussából. Ismét másodszor is elmene özöllé, és uggyan a

zon beszédel imádkozék. És midőn készüggel igen me

szorittatnék, hosszabban imádkozik vala. És a' verítéke min

a' vér cseppek, le folynak vala rollai. És álmon felkel

vén az imádságról, jöne a' tanitványokhoz, és találá öke

tsuttak, és monda nekik: Miért alusztok immár el nyugodjá

tok. És ímhol a' mint el mene özöllé, hasonlatosképen

imádkozék. És jöve a' tanitványokhoz, és monda nekik:

Még eddig tellyesek fel menyenek elébe, mert íme el ko

zelget, a' ki engemet el árul. És ímé Judás elgyön a' Fizen

tető közül, vévén seregeket és szolgákat mellé; a' Fő Pa

nokto

Ismét
(Copie
(1829

vadtól és Vénektől, és az Irástudóktól jövendőlám-

ódokkal fegyverekkel és botokkal. Judás pedig jól adott

vala nékie, mondván: Valaki én megcsókolandlak, az

a' Fészd fogjátok meg őket. Jézus pedig Judán mondá

ték, ki keresitek? Nazarei pedig mondának néki: Jézust

zaréthbéli Jézus. Monda nékik Jézus: Én vagyok

Hogy pedig ezt mondá nékik, hátra menének és leomla-

nak a földre. Ismét kérdé őket: Kit keresztek

ték? Ők pedig mondának: Jézust Názáreti béli. Felelé Jézus

sa nékik Jézus: Mondom tinéktek, hogy én vagyok

Sr. Ekdikos ton Praton [illegible]

Dossier. Kosis. Patente [illegible]
Anglicano.
Copie papier mon. N° occ. XIII

(1829)

Ev. II

Ha ditsértessenek tsendes, nadgyátokhoz el

Hogy b[e]fellyedgyek a' beszédbe, akkor mondott vala: El

Pál Agrippát ennyekben a' vál, edgyet sem nyughatom el. M

tsonkásan, tsodálja ügyetlen tudását, monja ditsi: Udvözlégy

Mester! Ki meg Mózsi'ót. Mondá ditsi tsúfúl: Barátom

tudta mire jottél? Tsodálja a' tudo[m]ányt a' tsudálkozásban

Fiat. Akkorján a' Sidók tsudálkozva nyúja tsudálkozva mert fogy

ólet. Simon Péternek nyolts mikor gyúl volna fel a' vasa

a' X et a Papi fejedelemnek szolgájához tsapa, és a' jobb

fület el vaga. A' Szolgának pedig tálcsud vala neve Mal

da meg[g] Jesus Péternek: Dobjad a' te pör[d]ö[t] kövellyébe

mennyajon ötök fogyvest fognak, fegyver nyátt

ne

el nem fejtik. Avagy vélede, hogy nem lészhetten volna Angyl

ne

nek, és adna többet 12 Legyreg Angyalnál is. Avagy

vala akarod, hogy a Pihart mellyet fegyver nélkül a

Lorus pusztára

dott meg ne igyam. Avagy hogy el nem vek be akarjad,

tus, mert ennek így kellet lenni. Akkoron monda Jé-

tus a' Sidoknak: Mikeppen egy latorra ugy jöttek

ne

ék reám, hogy meg fogjatok engemet. De ez a' ti órátok,

a' Setétségnek Hatalma. És akkoron az ő Tanitványi

ne

mind el hagyák őtet, és el futának. Actus 3us.

A' Lereg azért, és a' Hadnagy, és a' Sidók Szolgai meg

fogák

fogták tétetik, meg lövék őtet, és először vivék Annás

Pilátushoz, ki Ipja vala Caiphásnak Annak utánna vivék

vék őtet Caiphásnak. Vala pedig a' Caiphás, ki tanácsot

adott vala a' Zsidóknak, hogy jobb volna egy Embernek

meg halni a' Köz-népért. Követék vala pedig Simon Petert

Jánosnak, és más. Simon Péter is János is pedig

nyomul követében vala a' Papi Fejedelemnek, be' méne

Jésussal a' Palotába. Péter pedig áll vala kivül a' pit-

varban. Akkoron pedig az ajtó-őrző Leánnyal látta vol-

na Petert, monda ő néki: Nem az Emberek Tanítvá-

nyai közül való vagy? Ő monda: Nem vagyok. Vala pedig

Péter ott monda

Aszszonyi állat nem vagyok, jemi Gedeon nint mondasz.

Kereszt vala pedig hamis tanulat ők Jésus ellen, hogy őtet

meg ölnéjek, de nem találnak vala. végre jövének két hamis

mis tanuk, kik mondának: Ez hitt hallottuk, hogy ezekben azt

mondotta: El rontathatom az Istennek Templomát, és három nap

ra ismét fel épithetem ötet. Jésus pedig csak hallgat vala.

Fel tehén akarta a' Pási Fejedelem mondá Jésusnak: semmit

nem felelsz é ezen bizonyságokra? Jésus pedig semmit nem

felele neki. Meg lőrdé ismét őtet a' Pási Fejedelem mondván:

Kenszerítlek tégedet az élő Istenre, hogy megmondjad nekünk, ha te vagy a' Krisztus, Istennek Fia? Mond a

néki Jésus: Te mondád, mert én vagyok. Akkoron a' Fő

Pap

Pap meg szakasztá ruhájat, mondván: Káromlást szólla; mi

szükség immár a' bizonyságokra? ímé most meg hallátok

az ő káromlását, mi tetszik ti nektek? Ki mindnyájan felelé

általának mondván: Méltó az halálra. Akkor azok kik

körüle valá fétek, őket arczul pofozék, és mondák vele,

Ke mutasd meg be kőfél fiamat, és ütöd ütik vala mondván.

A' Papnál Péter, és mond meg kiczsoda üle mostan legedet

Akkoron vének a' Bolgak tüzet tettenek volna a' Pitvarban

Pitvarnak vala, mely kivül vala. Simon Péter is közöttök

áll vala, és fűtőzik vala. És mikoron látta volna őtet valaki

Egyszer, kezdé mondani annak kit ott állnak vala: Ez is

a'

a' Házon

nem fiadnak

És a' Szol

Szony te is

mutatja

a' Papok

el vágta

a' tetőbe

eskünni

ember

fiadnak

A' Százados Lélek Vészszel vala. Mert vagyon ír[ás] is amely Péter, hogy

nem sudna Lélek volna, és soha nem ismérte volna az Embert.

És a' Szolgák közül is némelyek, kezdék nékie mondani Bi-

zony te is ezek közül valo vagy, mert még a' fzéd is meg

mutatja, hogy Galileából vale vagy. Ismeri vélek együtt

a' Papok fzolgái közül, annak rokonja, kinek Péter

el vágta vala fülét. Kin de nem látszik é ép fejének

a' terében ő zelle. Akkoron Péter kezdé fogni is kezde

esküni és átkozodni, hogy soha nem ismérte volna az

Embert, kitsoda fogadnak. És mindjárt a' Kakas

szóla. És meg fordulván Uronk tekinte Péterre, és meg

emlékezék

emlékezék Jézusnak bé jövéről, melyet mondott vala,

hogy mielőtte a' Kakas szólana, háromszor megtagadna

engemet. És ki menvén onnét Péter, sírva kezde

Pars Posterior

Kegyes jeles tevén ezen gyülekezet Prédikátora

az Írásnak el mondá a' Jónak dicsőséges

hogy őtet meg ölnék Kormánkozó Urunk

vala? Ki magunk hallottuk az Ige által. Ezekben

kaság. Köszönve vivék Jézust a' Főpapnak Pilátus Előtt

Lélekzetének ereiben. Akkoron látván Judás, hogy őket el árulta

vala, hogy el takarozott volna, meg térvén magában, meg

vivé a' Papoknak a' Gazdagitz ezüst pénzt, mondván: Vét-

kezten el árulván az ártatlan vért. Ők pedig mondának:

Mit gondolunk mi ehhez? ámbátsad. Ő el vetvén pénzt

a' Templomban, el menvén el Akasztá magát. (Ez két fele

Fabian el is hihetnék.) A' Papok pedig vévén a' pén-

zeket: Nem illik, hogy azokat a' Templomba tegyük őket, mert vérnek ára. Ez pedig

Ezeket felőle, és meg vévék egy Fazekasnak mezejét vala,

a' jövevényeknek temetésekre. Ez kivettetek az a' mező vér-

pek mezejének, mind ez mái napig tart. Actus Quartus.

Reggel azért vivék Jézust Pilátushoz, és a' Papok be nem

mentenek az Itélő házba, hogy meg ne fertéztetnének. Kijő

ve pedig Pilátus hozzájok, mondván: Miben vádoltyátok az

Embert? Mondának ő néki: Ezt találtuk, hogy a' mi népün-

ket elfordítja, és megtiltja a' Császárnak adót adni,

és magát Királyi tette. Bé méne azért Pilátus ismét a' Tör-

vény házába, és monda Jézusnak: Te vagy e a' Zsidók Királya?

Felele néki Jézus: Az én Országom nem e világból volna az én

szolgáim vitézkednének, hogy ne adattam volna át

dok

dok tézek

Felele néki

ra születtem

ságból va

Pilátus: A

dot kezébe. Monda néki Pilátus: Azért Király vagy é'n?

Jézus néki felele: Te mondod mert Király vagyok. Én azért

azért születtem, és azért jöttem é' világra, hogy bizonyság-

got tegyek az Igazságról. Minden a'ki az Igazságból vagyon, hallgatja

az én beszédemet. Monda néki

Pilátus: Micsoda az Igazság? És mikor ezt ezután

ezt mondá a' Zsidókhoz, semmit nem talál abban. Zsidó re-

ménységet Pilátus Heródesnek, mert ő is az időben Jeru-

salémben vala, látván pedig Heródes Jézust örülé nagyon

és kívánja vala őtet sok beszédből, de Jézus semmit

nem felele neki. Csufolván pedig Jézust katonáival őtöztete

őtet

ötet, és meg kötöé Pilátusnak. Pilátus azért ő[hozzá] kivüli
a' Papokat, és mind a' Népséget, monda ő nékik: Én sem
mi vétket nem találok ez Emberben, meg ünnepelvén a
zért el eresztem őtet. Azok pedig mindazáltal kiáltá
nak mondván: Feszítsd meg, feszítsd meg őtet. A' harma
dik mondá: Mi gonoszat cselekedett? Semmi halálra
való okot nem találok benne. Ő pedig annál inkább
kiáltának vala, mondván: Meg feszíttessék. Akkoron
Pilátus igen meg ostorozá Jézust. A' vitézek pedig ötét
tüskéből vert koszorúval, és bíborból való ruhával
vonák fényének lelébe, és mondának ő[hozzá]: Örvendj

Es napfelvan kérdezésnek vala elötte. Ezeknek ezután és

a dolgoknek vége, mondván: Üdvöz légy Zsidóknak Királya.

És reátsn pofékodik vala, a nádszálat kivevék vala és

ezzel, és vérök vala lefet vélle. Pilátus pedig akart kezet

vala, hogy őtet el eresztené. A Zsidók pedig kiáltá

vala, mondván: Ha ezt el-eresztéd, a Cézárnak nem

lész barátja, mert valaki Királlyá teszi magát

ellene mond a Cézárnak. Ho: de nékik Pilátus

a' sü Kivánságokat be fejezvén, mez? és le vevék a Pi

pot: Kinyilván Királyunk, kinem első Cikkelyünk

Pilátus vagy, hanem pedig akkor

el

elegyé lenni a' pénzekkel, és ítélé hogy a' mit kívánnak

a' lenne. Ez azok vizet kére elé, kezét meg mosá mondván:

Ez ártatlan vagyok ez igaz fák vérétől, ám ti látjátok.

Ez felelé mind az egész hadnép, mondván: Az ő vére mi

reánk, és a mi fiainkon legyen. Akkor Pilátus ka-

bocsá Barabást, és Jézust pedig megostoroztatá, hogy az ő kivánságok

szerint megfeszítenék. A' Vitézek pedig a' Helytartó

el vivének a' Helytartóságnak házába, és egész

csapatjokat ő reá gyülék. És meztelenitvén őtet, bíbor

köntöst adának reá, és tövisből koszorút fonván,

tevének az ő fejére, nádat pedig az ő jobb kezébe, és

térdet hajtván előtte, csúfolának őtet, mondván:

Mr. [illegible]

Emberek, hogy a' mezőről jöne, és azt kérdezé tőlök hogy a

[illegible]

Kezekkel vinne. követi vala pedig Jésust Tanítványinak

[illegible]

és Atyafiainak állatoknak foka sága, kik keresik és fi-

[illegible]

zettyék vala ki. Jésus pedig hozzájok fordulván mon-

[illegible]

da nékik: Jézusnak Ezenkívül fizetést engemet,

[illegible]

hanem tü magadat, és a' tü magyaritokat. Mentiné

[illegible]

el ünnek a' napok, mellyekben azt mondják: Boldogtalá-

[illegible]

nem szopottanak. Ekkor kezde azt mondani:

[illegible]

Szakaszjuk vánk kenni, és tanúk lenyegek el min-

[illegible]

Tekintek ha a' nyert [illegible] azt mondani: Boldog

dolga mint készen. Es vivék Jésust a Kappafzo Helyre.

Actus Quintus.

Akkoron feszítének meg

ő mellette két Latrot, egyiket jobb kéz felöl, másikat

bal kéz felöl. Jésust pedig középben. Es monda Pilatus

Jésust a' Keresztfán: Ez mennyei Fr. Atyám, bocsáss

meg nékik mert nem tudgják mit tselekesznek. Megis

pedig Pilatus az ő kalapjának hát, és helyhezzéé teje

feliben, mondván: Názarethbéli Jésus. Sidoknak

Királlyá. Vala pedig ennek hárul, Görögül és Deákul. Azon

dának pedig a' Fő Papok Pilatusnak: Ne ird Sidok Királya

nak, hanem hogy ő mondotta magát, Sidoknak Királyának

Zelelie rékéd Pilatus: A' mit meg irtam, meg irtam. Álla-

nák vala pedig a' Jésus Keresztfája mellett, az ő Anyja

Mária, és Annak fia. Azért pedig Jésus látá

ja volna az ő Anyját, és a' Tanítványt kit szeret vala

ott állni, monda az ő Anyjának: Imé Aszszonyi él-

lat a' te Fiad. Ezután monda a' Tanítványnak: Imé a' te

Anyád. És az órától fogva, a' Tanítvány őtet magá-

zik pedig azon elő menvén vala, fidalmazzák vala, fejé-

et rovásban rajta mondván: Vallye ki el rontod az Is-

rennek Templomát, és három napra meg épitesd, szaba-

dítsd meg most magadat, ha Istennek Fia vagy szab-

le

le a' Keresztfával. Eggyik átokkal közzül is kárommolly

vala őtet mondván: Ha te vagy a' Krisztus, szabadítsd

meg magadat, minket is magaddal. A' másik pedig feddi

vala őtet mondván: Sőtsem te sem félsz az Istentől, holott

azon kárhozásban vagy, mi pedig méltán szenvedünk

mert a mi gonosz cselekedetinkhez jutandó vészt, ez pedig

sem semmi gonoszat nem tett. És mondja vala Jézusnak:

Uram emlékezzél meg rólam, mikor jutandasz a te

országodban. És monda néki Jézus: Bizony mondom te néked

ma velem leszsz Paradicsomban. Vala pedig mintegy

hat óra, és sötétség lőn mind ez egész földön, addig a' kilenc

hol fogva, mind egész hétig virrasztanak. És hétig vala

hétig, vagy fel szóval kiálta Jézus mondván: Éli! Éli!

lamma Sabachtani? az az: Én Istenem! Én Istenem!

mire hagyál el engemet? Judván pedig felelé, hogy ime

vala mindenek fé tellyes edénnek volna, hogy de tellyes edénnyel

az Ecet, v. onda: Szomjuhozom. Vala pedig ott egy edény

tellyes ecettel, és meg töltének egy szongyát, ecettel és

izzoppal, és nyujták szájához hogy innék. Mikor azért

meg kóstolta volna, monda: Bé tellyesedett Jézus vala

fel szóval kiálta, mondván: Atyám kezébe ajánlom az enlelkemet. És hogy ezeket mondá,

[illegible]

[illegible] volna, le függesz[illegible] vétkes[illegible] lett[illegible] a' bontás' órá[illegible]

[illegible] a' Templomnak ajtaja' nyitva, és fel kiáltja, [illegible]

jött fogva mind az utczán. a' Tűz meg indula, a' tűzifák

le égtenek, és a' kapuzatok meg nyilának. és sok szerze

tek sebek, kik el akartak volna, ki jövének a' kapuzatból.

a kik ezen pedig ezekre lőtte volna a' Hadnagy vonás

Bizony ez ember istennek fia volt. Ez a több sokaság ne

ki volta vetélyét. A' Sidó azért hogy a' nagy bajtól ezek vol

hogy ne maradnának abban a' kán Szombatjai, ezek Pé

Jánost hogy meg térítenének, kik ez mértékmódon

El jövének azért a' Városból, és az elsőnek az ütés [illegible]

et a másikban is, hi mit le festettek vala vélle. Jézushoz

mikor mi[g]ron jutának, és látták hogy immár meg holt

volna, nem törék meg az ő szárait; Hanem egyik vitéz

lándsával az ő oldalát megöllé, és leg ottan vér és víz fol-

ya ki belőlle. És mikor ezek [e]lé volna, el jöve egy gaz-

dag Joseph nevű [embe], jó és igazember. Ki a Sidoknak

[e]nnekokra nem hajlott vala, mert ő is várván vala Is-

tennek országára: Bátorságot vévén ménc Pilá-

tushoz, és meg kéré tőlle Jézusnak testét. Pilátus pedig

[cs]událkozék rajta, hogy immár meg holt volna,

[e]s hívatá a századot. Ki vivén azért Joseph Jézusnak

testét

[illegible]

[illegible] Szavadat vagyfam: [illegible]

[illegible] és el lopják őket, és azután azt mond

[illegible] hogy fel vándorlott kalóttaiból, [illegible]

[illegible] nagyobb részen az elsőnél. Mondá néki Pilá

[illegible] mit írtok, és el menvén [illegible]

[illegible] mellől jobbára szidgálók. De pedig el menvén [illegible]

[illegible] Pilá Jézust, még nevetelvén a Zsidók [illegible]

[illegible] vádolják [illegible]

1-1914

Smith's

VEGE.